

Osobné skúsenosti

21. Albina Bogomolova

Mojou vášňou v živote je čítanie, a odkedy si pamätám, vždy som čítala, čítala a čítala. Doma som mala obrovskú knižnicu. Raz som v rádiu počula o Biblii, že je to Kniha kníh. A ja som ju nikdy nečítala! Veľmi som si ju chcela kúpiť, ale nedalo sa, nebolo ju dostať.

Žila som vtedy na Kamčatke. Keď som raz prišla na návštevu k sestre do Nižného Novgorodu, spýtala som sa jej, kde je možné Bibliu kúpiť. Sestra odpovedala len pokrčením ramien.

Druhý deň som v miestnom rozhlase počula oznámenie, že v parku sa budú predávať knihy, vrátane Biblie. Presvedčila som sestru, aby tam so mnou išla. Biblia stála veľmi veľa, 120 rubľov, bola to moja mesačná výplata. Sestra ma veľmi odhovárala, ale ja som si predsa kúpila Knihu kníh!

Po návrate domov, na Kamčatku, som ju začala čítať, a zároveň som okamžite od prvej stránky začala všetkým rozprávať, čo som sa dočítala - ako Boh stvoril zem a všetko, čo na nej existuje... Keď som sa dostala k miestu, kde Boh požiadal Abraháma, aby Mu priniesol ako obeť svojho milovaného syna Izáka, pomyslela som si, že Boh je príliš krutý, ak vyžaduje takúto obeť a ďalej som v čítaní nepokračovala.

Po nejakom čase sme sa natrvalo presťahovali do Nižného Novgorodu. Tam som videla plagát s pozvánkou na program štúdia Biblie. Rozhodla som sa ísť tam, aby som aspoň zistila, prečo sa Boh k Abrahámovi tak zachoval. Program bol veľmi zaujímavý. Chodila som tam s veľkou radosťou a potom som sa dala pokrstiť. Veľa vecí som pochopila, ale predsa mi ešte nebolo niečo jasné. Začala som každý týždeň chodiť do cirkevného spoločenstva na bohoslužby. Oduševnene som spievala duchovné piesne, študovala som Bibliu. Odrazu som mala veľa priateľov. Páčilo sa mi všetko a v srdci som mala radosť. Na otázky, ktoré mi neboli jasné, som postupne nachádzala odpovede v Biblii. Naozaj je to Kniha kníh!

Na Kamčatke zostal môj starší syn. Počas jednej mojej návštevy u neho mi podaroval drahé švajčiarske hodinky. Ja som si ich samozrejme hneď dala na ruku a už som ich nedala dolu. Boli naozaj krásne, ale hlavne - bol to darček od syna. Raz som išla do lesa na huby. Dlhý čas som nič nenašla a musela som prejsť veľkú vzdialenosť. Konečne som objavila lúku plnú hríbov a lesných jahôd. Nazbierala som plný kôš a vedro. Rozhodla som sa vrátiť a pozrela som sa, koľko je hodín. Aká som len bola sklamaná, keď som na svojej ruke hodinky nevidela! Kde ich v lese nájdem? Pomodlila som sa a vracala som sa po svojich stopách v nádeji, že ich nájdem. Na mnohých miestach bola veľmi vysoká tráva. Po nejakom čase som si zúfalo pomyslela: ako sa dajú nájsť v lese hodinky? Bolo sa už treba aj ponáhľať,

aby som stihla posledný autobus. Klesla som na kolená a so slzami v očiach som povedala: „Bože, pomôž mi nájsť hodinky, sú mi veľmi drahé, je to darček od syna, čo mu poviem? Keď mi pomôžeš nájsť, budem o tom všetkým rozprávať!“ Vstala som a odrazu som v tráve uvidela taký malý lúč svetla. Rozhodla som sa pozrieť, čo to môže byť. Ó, aká som bola šťastná, keď som zistila, že to boli moje drahocenné hodinky! Hoci sa už zmrákalo, rýchlo som išla z lesa von a modlila sa: „Bože, pomôž mi stihnúť posledný autobus. Viem, že podľa cestovného poriadku mal už dávno odísť, ale prosím Ťa, zadrž ho! Ty môžeš všetko!“ Pribehla som na zastávku a pozerám – autobus tam stojí. Vodič mi povedal: „Aha! Čakal som vás. Už dávno som mal ísť, ale akoby ma niečo stále zdržiavalo. Točím sa okolo autobusu a nejdem.“

Kým som bola na návšteve u syna, veľa krát som chodila do lesa. Milujem prírodu! Málo ľudí sa odváži na Kamčatke ísť osamote do lesa, ale ja som bola s Bohom a verila som, že On ma neopustí. Jedného dňa som predsa oneskoria na posledný autobus. Rozhodla som ísť stopom, inú možnosť som nemala – nemohla som predsa nocovať v lese! Ale sadnúť si do auta k cudzím ľuďom som sa bála. Vtedy som poprosila Boha: „Keď tu máš dobrých ľudí, nech sami zastavia auto vedľa mňa, nebudem dvíhať ruku.“ O nejaký čas sa zastavil pri mne starý „žigulík“. Starší manželia mi sami ponúkli, že ma odvezú do mesta. Vrelo som v myšlienkach poďakovala Bohu a nasadla som do auta. Boli to skvelí ľudia! Nakrmili ma koláčmi, naplnili do doplna svojimi hubami môj poloprázdny kôš a zadarmo ma odviezli priamo domov. Pán je dobrý!

Prišiel čas návratu domov, do Nižného Novgorodu. Úprimne povedané sa mi domov nechcelo, lebo ma tam čakali len problémy. Môj manžel a mladší syn často pili. Veľa som sa za nich modlila, ale situácia sa nemenila. Potom som začala prosiť Boha, aby zmenil môj postoj k nim a k tejto situácii. Hovorila som: „Ukáž mi Tvoju lásku!“ O nič iné som sa nemodlila, len o to. A Boh mi odpovedal. Raz som šla z cirkevného spoločenstva a na ceste som stretla skupinu bezdomovcov. Zvyčajne som k nim pocítovala nepriazeň, v lepšom prípade – lútosť. No v ten okamih som k nim pocítila taký nával lásky, že som bola schopná ich objasť a dať im všetko, čo mám. Ledva som sa zdržala od týchto prejavov lásky. Doma ma naplnila rovnaká nežná láska k mužovi a synovi. Bolo pre mňa veľmi ľahké prijať ich takých, akí sú. Rovnako nás miluje Boh! Miluje každého nezávisle od sociálneho postavenia, miluje nás bezpodmienečnou láskou, pretože všetci sme Jeho deti. Potom som sa začala modliť, aby môj syn prijal Boha a dal sa pokrstiť, o nič iné som vtedy neprosila. Prešiel nejaký čas a životné okolnosti obrátili pozornosť môjho syna na Boha. Čoskoro nato sa dal pokrstiť aj s priateľkou Žannou. Potom prijal krst aj môj manžel! Teraz spolu chodíme do cirkevného spoločenstva, študujeme Bibliu. Veľmi to spája našu rodinu. Teraz sa modlím za svojich známych, aby vyznali svoje chyby a zmierili sa s Bohom. Modlím sa aj za našu vládu, aby im Boh dal múdrosť a lásku k ľuďom.

Dnes som konečne pochopila, prečo Boh poprosil Abraháma, aby priniesol svojho syna Izáka, ktorého nadovšetko miloval, ako obeť: aby Abrahám nielen rozumom pochopil, ale aj srdcom pocítil, čo pre nás urobil náš milovaný Nebeský Otec. „Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho.“ (Evanjelium Jána, kapitola 3, verš 16). Ako určite viete, Boh nedopustil smrť Izáka na obetnom oltári. Túto obeť za nás všetkých priniesol Ježiš na kríži.

Preložené so súhlasom www.3angels.ru.

